

РОЗДІЛ 1

запечатані

Мені часто сниться один і той самий сон. Він завжди починається так гарно.

Неземне світло заливає хвилясті поля навколо — всюди, хоч куди кинеш оком.

Відчуття глибокого спокою огортає мене, і я усвідомлюю, що це, мабуть, небеса. Мій земний шлях завершився.

Краєвид змінюється, він знайомий і водночас потойбічний. Близькі люди, яких я втратила, з'являються вдалині, їхні обличчя світяться.

Я рухаюся до них, невагома, необтяжена, обіймаю їх зі сльозами радості.

«Це рай, — думаю я. — Це супокій».

А тоді я бачу ті самі очі. Холодні й невблаганні, які пронизують мене із натиском, настільки ж давнім, як самі зорі. Це вона. Рубі.

Раптом голос Бога гримить навколо мене, потужно здригаючи небеса: «Дитя моє, навіщо ти ослуhalося своєї матері!».

вий — два плюсики), а його гострий інтелект і амбітність натякали на перспективне майбутнє.

До того ж він здавався таким... милим. Від нього віяло щирою добротою, і для напруженої душі Рубі розслаблена аура Кевіна була наче той бальзам на душу. Зрештою Рубі не цікавила боротьба за владу; їй потрібен був хтось достатньо спокійний, щоб узяти все під контроль без зайвого опору. Такий собі другий пілот, який погодиться передати їй кермування їхнім спільним життям, сплачуватиме рахунки й подарує їй дітей, яких вона так хотіла.

Народжений 9 жовтня 1978 року в Огдені, штат Юта, Кевін був наймолодший із семи дітей, аж на дванадцять років молодший за свого найближчого за віком брата. Пізня поява Кевіна зробила з нього щось на кшталт аномалії: поки його родичі сиділи в школі чи продовжували навчання далі, він досі вчився зав'язувати шнурівки. Його дні минали в тумані пригод на районі й спортивних передач по телевізору, під наглядом батьків, які вже не вперше виховували дитину.

Мати Кевіна не любила готувати чи випікати щось — їхнє життя було сповнене напівфабрикатів, телевізора й розмов про віру. У домі зазвичай було спокійно й обмаль правил; у цій розслабленій атмосфері Кевін виріс лагідним і врівноваженим хлопцем.

Як і Рубі, Кевін був налаштований знайти свою духовну партнерку; майбутню матір дітей, яких він сподівався виховати згідно зі своєю вірою. Але він пішов до коледжу, щоб навчатися й забезпечити собі гідне майбутнє, тому й не поспішав шукати собі дружину. Авжеж, доки не зустрів Рубі.

Він помітив її першим, поки вона активно знайомилася з усіма на вечірці з приводу посвяти. Як незмінна королева балу, Рубі пурхала від одного хлопця до іншого,

Кевін іще не стикався з такою кокетливою впевненістю в собі. А з огляду на її природну красу — біляве волосся, широка сліпуча усмішка та струнка фігура — Рубі ідеально підходила під його типаж.

Поки вона методично проводила кастинг потенційних чоловіків, наче режисерка, яка обирає головного актора, Кевін відчув, що час минає. Рубі була цінною знахідкою, і якщо він якимось дивом не виділиться з натовпу, то так і залишиться одним із кандидатів, які не перемогли в перегонах Рубі до вівтаря.

Одного вечора Кевін сидів біля Рубі, тримаючи її за руку під ковдрою, поки вони дивилися фільм із друзями. Кевіну було байдуже все, що відбувалося на екрані, — він міг думати лише про її м'яку шкіру, про те, як ніжно й міцно вона тримає його, час від часу погладжуючи великим пальцем кісточки його руки. Кожен її рух змушував його тіло тремтіти, як наелектризоване.

Раптом Кевін поглянув убік і помітив іншого хлопця — одного із залицьників Рубі. Той сидів надто близько до неї з іншого боку. Кевін збентежився, коли побачив, що Рубі так само, теж за руку під ковдрою, тримає того хлопця. Зазвичай Кевін був урівноваженим, але тут він підскочив, його обличчя почервоніло, а серце шалено забилося. Не вимовивши й слова, він вибіг із кімнати, поки Рубі здивовано витріщалася на нього.

Наступного дня Кевін поговорив із Рубі й установив свої правила. Віднині вона не тримається за руки з іншими хлопцями. Із жодним. Рубі привабила така пристрасть, тож вона вирішила прискорити події й познайомила його з Гриффітами, її батьками й найсуворішими критиками. Кевін їм сподобався. Хлопець своєю чергою представив Рубі своїм батькам. На сім'ю Франків Рубі справила враження приємної дівчини, яка ідеально підходить їхньому сину.

За два тижні після їхнього знайомства з Кевіном Рубі перейшла до справи.

— То як, ми одружуємося? — запитала вона.

Кевін, захоплений зненацька, промовив найнебезпечніше слово з усіх, які існують:

— Так.

Лише за два тижні вони перейшли від статусу незнайомців до зарученої пари.

Коли Рубі й Кевін поринули в планування весілля, то почали ліпше пізнавати одне одного. Виявилося, що обоє обожують грати на піаніно, хоч їхній підхід до інструмента кардинально відрізнявся. Кевін мав фотографічну пам'ять і міг грати джазові композиції та популярні пісні без попередньої підготовки. Натомість Рубі колись уклала всю свою душу у фортепіано. В підліткові роки вона занурювалася у світ класичної музики, сповнена мріями про концертні зали й бурхливі оплески. До кожної мелодії вона ставилася скрупульозно, годинами вдосконалюючи кожну ноту, кожен перехід. Рубі грала на фортепіано не задля задоволення, а щоб досягти майстерності, і коли не вдавалося зіграти ідеально, це так вражало її его, що й тисяча вправ потім не могла її заспокоїти.

Самооцінка Рубі повністю базувалася на власній винятковості, тож якщо вона не могла бути видатною, то який тоді сенс? Вона шукала нову мрію, інший ресурс визнання. Якщо музика не підкреслить її величі, тоді це зробить материнство. Обличчя янголят, які всміхатимуться до неї з любов'ю й захопленням, яких вона прагнула. Чисті аркуші, на яких вона напише свою мудрість, свої цінності, свою «рубічність».

Кевін був би радий мати кілька дітей, однак Рубі потрібен був цілий клан, і Кевін залюбки погодився реалізувати задум Рубі, присягнувши зробити все можливе,

щоби підтримати її мрії. Так і сформувалася динаміка їхніх стосунків: Кевін став постійним актором другого плану, а Рубі очолила свою грандіозну постановку під назвою «Неперевершена мати».

28 грудня 2000 року, майже за три місяці після знайомства, Рубі й Кевін підійшли до вівтаря, готові увічнити свій союз перед Господом. Рубі аж сяяла в сукні кольору слонов'ячої кістки, з волоссям, закрученим у локони, та накинутим на плечі шаликом у південно-західному стилі, аби зимовий холод не заважав. І навіть різні туфлі Кевіна — одна чорна, а інша коричнева, бо він похапцем одягався в темряві, — не могли затьмарити її усмішку.

Так усе й сталося — казкова мить Рубі відбулася. Промовивши слова клятви, Рубі відчула, як її довге й щасливе життя розгорнулося перед нею, наче червона доріжка, — її життя нарешті розпочиналося.